

RESOLUCIÓ POLÍTICA

CONGRÉS CONSTITUENT DE ‘POBLE LLIURE’

“NOUS TEMPS, NOVES EINES: NI UN PAS ENRERE CAP A UN POBLE LLIURE”

1. L'independentisme contemporani, nascut amb unes sòlides bases d'anàlisi materialista i dialèctic de la societat i del fet nacional, va ser l'únic agent polític remarcable que es va oposar a la “traïció dels líders” que suposà la transacció del franquisme al regne autonòmic d'Espanya. Transacció que mantenia tant els privilegis de les oligarquies, com l'aparell de dominació nacional i de classe. Forçat a una estratègia de resistència i acumulació de forces, l'independentisme revolucionari va ser capaç de desplegar un moviment popular defensor de la ruptura democràtica que no va ser possible als anys 70-80 del segle passat, tot contraposant al nou règim borbònic l'alternativa independentista i socialista.
2. Ara i aquí, ens trobem davant un nou escenari on, tant les cada cop més salvatges agressions capitalistes als drets socials i laborals, com l'ofensiva anti-catalana i uniformadora dels aparells i els gestors polítics de la República Francesa i el Regne d'Espanya, han fet possible el desvetllament de la consciència política del nostre poble. Fins al punt que les tesis independentistes i transformadores es troben en disposició d'esdevenir socialment hegemòniques. A ulls de milions de catalanes i catalans, l'autonomisme és ja una via morta, i la construcció d'un futur de justícia social i plenes llibertats passa necessàriament per l'exercici del Dret a l'Autodeterminació i la conquesta de la Independència.
3. A les diverses mobilitzacions populars en defensa dels drets socials i laborals, contra la corrupció i la democràcia de baixa intensitat, s'hi ha afegit en els darrers anys el moviment popular per la independència al Principat, i en defensa del dret a decidir arreu dels Països Catalans; un moviment que té una grandíssima potencialitat transformadora i globalitzadora de les aspiracions populars. En aquest sentit, l'acte de desobediència massiva del passat 9-N hauria de suposar un punt de no-retorn del poble català vers la submissió a la legalitat espanyola i l'aparell d'ocupació.
4. Tot i això, ni l'oligarquia catalana, ni l'espanyola, ni els defensors de l'estatu quo i de la dominació del poble català a mans dels estats espanyol i francès no ens posaran el camí fàcil. El projecte independentista haurà de fer front a diferents maniobres: des de la renovació del pacte entre oligarquies disfressat de reforma constitucional i federalisme, fins a l'extensió de moviments populistes i unionistes que releguin la ruptura democràtica i els drets del poble català a la fal·làcia d'un inexistent “procés constituent espanyol”; passant per les diferents formes de coacció i repressió.
5. Davant aquesta situació, els i les independentistes d'esquerres hem de tenir clar quin és el nostre objectiu, la forma d'organització política que pot donar resposta als anhels i necessitats del nostre poble, de la classe treballadora: la República Socialista dels Països Catalans. Una República que volem radicalment democràtica, superadora de les injustícies i desigualtats i que abasti el conjunt de la nació catalana sota el principi de federació dels seus territoris històrics.
6. La construcció d'aquesta república no serà lineal, ni geogràficament homogènia, sinó que respondrà als nivells de consciència, la capacitat d'organització i mobilització i les correlacions de forces en les confrontacions polítiques i de classe en cada territori.
7. Ens reafirmem, com l'independentisme d'esquerres ha fet durant més de 25 anys, en què la conquesta de l'hegemonia política passa pel desplegament de la Unitat Popular, entesa com la suma de totes les forces socials en lluita per un programa de transformació comú, programa que ara i aquí es fonamenta en la radicalitat democràtica, la conquesta de la plena sobirania, la transformació del sistema econòmic i les polítiques d'igualació i justícia social.

8. Ara bé, som plenament conscients que l'aplicació d'un programa de transformació és impossible sense la Ruptura Democràtica respecte els estats ocupants, Ruptura que es desenvolupa amb ritmes diferents al llarg del nostre territori nacional. Així, mentre al País Valencià, les Illes i la Catalunya Nord la prioritat és situar l'exercici del dret a l'autodeterminació al centre del debat polític i la conquesta de diferents espais de sobirania, a Catalunya la prioritat és la construcció d'una República Catalana Independent i l'obertura immediata d'un procés constituent en què el poble organitzat pugui fixar les bases d'una societat justa, lliure i solidària.
9. En aquest nou context i davant aquests reptes, necessitem tres coses: fermesa ideològica, coordinació estratègica, i capacitat de desplegar propostes tàctiques adequades a cada situació. Cal que passem, doncs, d'una estratègia de resistència a una estratègia de victòria, de la defensa a l'atac, de la preservació de la consciència crítica, a la conquesta de l'hegemonia... i per fer-ho necessitem dotar-nos de nous instruments.
10. Un d'aquests instruments és una organització de caràcter estratègic que, incorporant l'experiència de les precedents, sumant diferents sensibilitats i tradicions militants, i agrupant centenars de persones que han avançat ver els postulats de l'independentisme d'arrel marxista, sigui capaç de respondre a les necessitats actuals del moviment i del poble català, tot impulsant una línia política adequada als nous temps, i aprofundint alhora en els principis ideològics i estratègics: la construcció del Socialisme, la Independència dels Països Catalans i la superació del patriarcat.
11. Aquesta organització haurà de superar, però, les limitacions i mancances que en ocasions ha patit el moviment independentista, i per tant, la seva militància haurà de formar-se políticament i dur a terme tasques concretes dins el moviment popular i les organitzacions de masses i sectorials; actuant positivament, sense sectarismes ni infantilismes, i de manera coherent, honesta i compacta en diferents àmbits de la vida política i social, amb la vocació de fer hegemònics els postulats de l'independentisme d'esquerres.
12. Conscients, doncs, de la magnitud del repte que el nostre poble afronta, ens comprometem en la construcció d'aquesta nova eina de coordinació i reforçament estratègic que, superant i millorant experiències precedents que ens han ajudat a arribar fins aquí, haurà d'assumir tasques fonamentals com la lluita ideològica, la dinamització de les lluites obreres i socials i del moviment popular per la independència, el reforçament i desplegament de la Unitat Popular i el desenvolupament de les estructures i condicions necessàries per a la ruptura democràtica i la construcció de la República Catalana.
13. Així, al llarg dels propers mesos farem arribar aquesta proposta a persones i col·lectius d'arreu del territori, provinents de diferents tradicions militants i actives en els diferents àmbits de lluita, que comparteixin tant l'objectiu de la construcció del socialisme en uns Països Catalans independents i lliures de la dominació patriarcal, com la necessitat d'articular aquest nova eina d'intervenció estratègica.

**Ni un pas enrere!
Cap a un POBLE LLIURE!
Independència, Socialisme, Països Catalans**

Barcelona, 30 de novembre de 2014

Fem-ho possible!
#niunpasenrere

www.niunpasenrere.cat

